

митриевич, Иваница /Йоаница/ х. Прокопиев /Прокопиу/;

1845-1846 г. Никола Неделков, Евстатия х. Атанасов, Йоан /Йован/ Симеонов, Йоан /Йован/ х. Христов, Г. Дракопов, х. Христо Стериѐв, Атанас Р. Георгиев, Коста Йанов /Йованов/, Йоан /Йован/ Янков, Христо Янков, х. Никола х. П. Авраамов /Абраамов/, Георги х. Николов, Васил Михайлов, Стоян Карагеоргиев, Христо Кръстюв;

В 1850 г. - Ангелаки Канович, Андрей Н. Неделкович /Неделков/, Александър Неделков, Евстатий /Статий/ Мавриди /Маврев/, Георгий Теодору, Георгий Панима /Паника/, Петраки Цанович, Атанас Георго Сопол, Пенчо Петров Ставрович нисхар, Иванче Димитриев, Иван Хр. х. Вълков, Димче х. Статиев, Атанас Георгиевич /Георгиади/, Христакй Петрович, Христо Иванович, Тодор Стефанов, К. Тодорович, х. Атанас Георгиевич /може би това е отбелязаният в предишните години Атанас Р. Георгиев/, Тодор Димитриев и Параскева х. Димитриев.

Както посочихме вече, не е изключено някои от лицата, поради неточно и различно изписване на имената им да се покриват с лица, включени в списъците от различни години и от различни селища.

- - -

Какви по съществени изводи могат да се направят от приведения по-горе фактологичен материал от спомоществателските списъци на българските издания за периода 1836-1850 г.?

1. Преди всичко налага се впечатлението, че още през втората четвърт на XIX в. в гр. Галац се установява твърде многочислена българска преселническа колония. Това намира потвърждение в сравнително големия брой абонати /спомоществатели/ на български издания от Галац през разглеждания период, чийто брой както видяхме надхвърля 200 души. А тъй като както в по-късно време, така и в оная ранна епоха на Българското възраждане и особено в период на трудното устройване и настаняване в чуждата среда на българските преселници отвъд Дунав абонатите за книги представлявали общо взето неголям процент от населението, може да се приеме с голяма доза увереност, че общият брой на установилите се в Галац българци през 30-40-те години на миналото столетие се равнява на няколкократното увеличение на посочените спомоществатели за изброените български възрожденски издания.

Дори и да приемем, че не всички от отбелязаните поименно спомоществатели са живеели в Галац със семействата си, тъй като е имало и търговци, които са притежавали само свои кантори и дюкяни в града, а семействата им продължавали да живеят в България, то броят на формираната се българска колония никак не е бил малък, в сравнение с цялото население на Галац.

И така, ако вземем предвид, че броят на спомоществателите е приблизително една пета или една шеста от общото количество на заселилите се там българи, то следва да се приеме, че българската колония в Галац през втората четвърт и към средата на XIX в. е наброявала около 800-1000 семейства, т.е. приблизително 3 до 5 хиляди души. Това означава, че българите са били към 10% от жителите на града.